

„młodość rzeskością się cieszy; a starość ma powagę. Nie trzeba więc mówić, iż lepiej umrzeć, niż życia używać, byleby umieć go użyć.”

T e o g n i s.

Oczyzną jego była Megara, a iak się z rytmow jego nauczyć w tej mierze można, nie z Sycylii, gdzie drugie było miasto tego nazwiska, ale z Grecyi nie daleko Tebow był rodem. Sam o sobie wyraża, iż był z oyczyzny swojej wypędzonym i na wygnaniu w ubóstwie życie trawił. Poema jego o prawidłach obyczajności bardziej dla wdzięku i zwięzłości niż zdatney nauki szacowne, zawiera albowiem niektóre raczey nagany, niż zalecenia godne. Wsławił się rodzajem rytmow tkliwych, które elegiami zowią.

Zostały po nim iak się rzekło w krótkich rytmach maxymy obyczajności, wezwawszy na pomoc Apollina, Dyannę, i Muzy do Cyrna ucznia swojego mowę obraca tym sposobem:

W mądrości stanow szczęście, a gardź czczemi wzory,
Możność, stopnie, wysokie, i dumne honory
Częściey zyskiem bywają bezprawia niż cnoty.
Strzeż się złych posiedzenia i zradnych pieszczoty,
Z cnotliwemi przestawaj, i ciesz się niewinnie;
A w prawey rzetelności postępując czynnie
Gdy usłuchasz tej rady, którą teraz daie,
Według niey gdy stosować będziesz obczyaie,
Użyjesz szczęśliwości, co godna człowieka.
Roskosz pieści przytomna, razi gdy ucieka.

P i t a g o r a s.

Lubo go w poczet Filozofow wszyscy i sprawiedliwie kładą, w liczbie Rymotworcow mieścić się powinien, pisał albowiem wier-